

کابینه را مدعیان اصلاحات چیده‌اند اما نمی‌خواهند پاسخگو باشند!

این روزها اصلاح طلبان با هر دلیل و منطقی که بخواهند انتقادات خود به روحانی را توجیه کنند، یک چیز قابل کتمان نیست و نباید لوٹ شود و آن این‌که، اصلاح طلبان نمی‌توانند دیگر از زیر بار عملکرد دولت یازدهم و دولت دوازدهم شانه خالی کنند.

این روزها اصلاح‌طلبان با هر دلیل و منطقی که بخواهند انتقادات خود به روحانی را توجیه کنند، یک چیز قابل کتمان نیست و نباید لوٹ شود و آن این‌که، اصلاح طلبان نمی‌tوانند دیگر از زیر بار عملکرد دولت یازدهم و دولت دوازدهم شانه خالی کنند.

از ساعاتی پس از معرفی رسمی کابینه پیشنهادی دوازدهم از سوی معاون پارلمانی رئیس جمهور و قرائت آن در صحن علنی مجلس، توپخانه رسانه‌ای جریان مدعی اصلاحات در اقدامی کاملاً هماهنگ و البته هدفمند، موجی از انتقادات و نارضایتی‌ها را با لحنی طلبکارانه علیه رئیس جمهور و کابینه پیشنهادی اش به راه انداختند و با تعبیری همچون «kابینه شکستنی«; «kابینه افولی«; «kابینه خنثی«; «kابینه تغییر«; «kابینه امید«; و... از کابینه پیشنهادی دوازدهم استقبال کردند.

این جریان نارضایتی عمومی خود را از کابینه پیشنهادی روحانی را به صورت‌های مختلف اعلام کرده و رئیس جمهور را به باد انتقاد گرفتند؛ یکی دولت پیشنهادی وی را تشریفاتی نامید و دیگری کابینه‌اش را آبروریزی خواند. کابینه معرفی شده از سوی روحانی رضایت بخش نیست

غلامعلی جعفرزاده ایمن آبادی نماینده مردم رشت در اظهاراتی صریحاً از برخی چهره های کابینه نام برد و آنان را به عدم رای اعتماد تهدید کرد وی در گفتگو با عصر ایران گفت: افتادن سه وزیر یعنی (بطحایی، جهرمی و رحمانی فصلی) قطعی است. در این میان اگر وزیر پیشنهادی کشور بتواند ما را قانع کند شاید بتواند رای بیاورد. البته باید گفت احتمال قانع شدن ما کم است.

ایمن آبادی تشریح کرد:در مورد وزیر کشور پیشنهادی ابهاماتی وجود دارد که رحمانی فصلی باید با آنها در مجلس پاسخ دهد اوضاع رحمانی فصلی با توجه به این ابهامات جالب نیست، اوضاع جهرمی (وزیر پیشنهادی ارتباطات) نیز در بین نمایندگان خوب نیست. اوضاع بطحایی وزیر پیشنهادی آموزش و پرورش اصلاً خوب نیست .

ایمن آبادی تصریح کرد: کابینه معرفی شده از سوی روحانی رضایت بخش نیست و به نظر می‌رسد این افراد نتوانند مشکلات مردم را با توجه به وعده‌های رییس جمهور حل کنند.

این نماینده اصلاح طلب در رابطه با تیم اقتصادی کابینه جدید هم معتقد است: «kشور بسیار مدیران قوی تری از کسانی که به عنوان تیم اقتصادی دولت معرفی شدند وجود دارد. این افراد نمی‌tوانند حلال مشکلات اقتصادی کشور باشند.«

ژنرال‌ها؛ چهره‌های تکراری بر سر سفره قدرت

محمدرضا تاجیک فعال سیاسی اصلاح طلب نیز در گفتگو با آرمان با بیان اینکه سهم‌خواهی، دموکراتیک‌ترین، طبیعی‌ترین، بدیهی‌ترین و مدنی‌ترین کنشی است که طرفین یک ائتلاف درون یک انتخابات می‌tوانند از خود بروز و ظهور دهند گفت: «kتنها انتظارم از آقای روحانی این است که در تحلیل نهایی‌اش لحاظ کند که به نام اصلاح‌طلبی روی کار آمده است. 24‌میلیون سرمایه انسانی است که ما تحویل آقای روحانی داده‌ایم.«

آنچه که بیش از هرچیز در مصاحبه تاجیک جلوه می کند نقد تاجیک نسبت به حزب کارگزاران است تاجیک به صراحت گفت: «kژنرال‌ها، چهره‌های تکراری‌اند که هر موقع سفره قدرت پهن است حضور دارند.«

قطعا به سه نفر

رای اعتماد نمی‌‌دهیم

همچنین الیاس حضرتی نماینده فراکسیون امید در گفت‌‌وگو با تابناک درباره چینش کابینه دوم روحانی اظهار داشت: عدم استفاده از افراد شاخص اصلاح طلبی که در حال حاضر مفقودالثر شده اند و معلوم نیست کجا هستند از جمله ضعف های بزرگ کابینه است. حضرتی تصریح کرد: «برخی از افراد کابینه که حداقل سه نفر از آنها را من می شناسم حتما رای نخواهند آورد و روحانی باید از اکنون به فکر جایگزینی آنها باشد.»

هیچ قوتی در کابینه نمی‌‌بینم

از سوی دیگر صادق زیباکلام از تنورپسین‌‌های اصلاحات نیز در مورد وزرای پیشنهادی گفت: «هیچ نقطه قوتی در این کابینه نمی‌‌بینم روحانی نه خاتمی است، نه هاشمی رفسنجانی. روحانی روحانی است و بنابراین باید سطح انتظارات و توقعات‌مان از او به همان میزانی باشد که این کابینه را معرفی کرده است.»

زیباکلام اضافه کرد: «سن کابینه باز هم خبرساز شده و منتقدان می‌‌گویند میانگین سنی کابینه بالاست و دولت آینده باز هم دولتی پیر خواهد بود.»

چرا اصلاح‌طلبان

بر طبل نارضایتی از کابینه می‌‌کوبند؟

اصلاح طلبان تا پیش از معرفی کابینه با این مدعا که پیروزی روحانی در انتخابات ریاست جمهوری مدیون تلاش ما (اصلاح طلبان) بوده با تشدید تنش‌‌های لفظی و کنایه‌‌های خاص سیاسی علیه نزدیکان روحانی و کشاندن از تیر یک روزنامه‌‌ها به تذکرات شفاهی در صحن علنی مجلس و جلسات هیئت دولت، از تقسیم سمت‌ها، کرسی‌ها و منافع و در یک کلام سهم خود از کابینه سخن می‌‌گفتند.

از سوی دیگر برغم شعارهای مطرح شده از سوی دولتی‌‌ها مبنی بر عزم راسخ دولت برای تشکیل کابینه فراجنبانی و عدم باج‌دهی و تسلیم شدن در برابر فشارها، معرفی فهرست وزرای پیشنهادی کابینه و حضور چهره‌هایی نظیر حبیب‌‌الله بیطرف وزیر نیروی دولت اصلاحات به عنوان جانشین حمید چیت‌‌چیان در وزارت نیرو، محمود حجتی به عنوان وزیر کشاورزی، عدم معرفی پر حرف و حدیث وزیر علوم به‌دلیل تشدید فشارهای این جریان و احتمال معرفی یک وزیر اصلاح‌طلب، انتصاب معصومه ابتکار از چهره های شاخص اصلاح‌طلبی به عنوان معاونت زنان و تلاش برای جلب رضایت اسحاق جهانگیری با سپردن تیم اقتصادی کابینه به وی پس از ماجرای قهرش نشان داد که رئیس‌‌جمهور ناگزیر از فشارهای شدید این جریان آنچنان که باید و شاید در مقابل سهم خواهی آنان ایستادگی نکرده است.

این درحالی است که انتشار جزئیات خبر دیدار دوتن از چهره‌‌های دولت دوازدهم (ریبعی و واعظی) با رئیس دولت اصلاحات از سوی جلال میرزایی، عضو شورای مرکزی فراکسیون امید مبنی بر ابراز نظر مثبت از ترکیب کابینه و تاکید وی بر حمایت از کابینه پیشنهادی روحانی نشان داد اصلاح‌طلبان آن‌‌گونه که علیه کابینه غوغا و جنجال به پا کرده‌‌اند، ناراضی از این ترکیب نیستند چراکه ترکیب کابینه رنگ و بوی اصلاح‌طلبانه به خود گرفته است و گرنه دلیلی نداشت واعظی و ریبعی برای ارائه گزارش و عرض ارادت خدمت یکی از سران فتنه برسند!

مسئله بعدی نیز رویکرد «انفعال و مداراجویی»، «پذیرش بی قید و شرط خواسته‌‌ها و شروط غربی» و در نهایت «امتیاز دهی و عقب‌‌نشینی در برابر زیاده‌‌خواهی‌‌های غرب» به عنوان مشی ثابت مدعیان اصلاحات به ویژه از مجلس ششم به بعد است که به‌طور کامل در دولت یازدهم و ایضا دوازدهم (بر اساس عدم تغییر چهره‌‌های همچون ظریف، صالحی و..)حلول یافته و شاکله اصلی سیاست‌های آن را تشکیل داده است، علاوه بر این در دولت یازدهم نیز گرچه به لحاظ تابلو و عنوان، لقب دولت «اعتدال» را یدک می‌‌کشید، اما بخش عمده بدنه مدیریتی دولت را چهره‌‌های وابسته به اردوگاه اصلاحات بر عهده داشتند. حال سوالی که در اینجا مطرح می شود آن است که دلیل ایجاد موج انتقادی و کوبیدن بر طبل نارضایتی از کابینه پیشنهادی روحانی از سوی اصلاح‌طلبان چیست؟

اپوزیسیون نمایی

تلاش برای ادامه فرار

از پاسخگویی

واقعیت این است که اصلاح‌طلبان به هر دلیل و منطقی که بخواهند انتقادات خود به روحانی را توجیه کنند، یک چیز قابل کتمان نیست و نباید لوٹ شود و آن این که، اصلاح طلبان نمی‌‌توانند دیگر از زیر بار عملکرد دولت یازدهم و دولت دوازدهم شانه خالی کنند.

آن‌‌ها نقش پررنگی در به قدرت رسیدن دولت یازدهم و دوازدهم داشته‌‌اند. در برهه رقابت‌های انتخاباتی، اصلاح طلبان همه توان رسانه‌‌ای، اجتماعی و سازمانی خود را برای زدن رقبای روحانی و تبلیغ او به میدان آوردند.

اصل منطقی و عقلی این است که وقتی جریانی سیاسی، تمام توان خود را، نه یک بار که دوبار، وقف به قدرت رسیدن یک چهره سیاسی و تیم او می‌‌کند، لاجرم در کلیه عملکردها و کارنامه او شریک هستند.

اگر به هر دلیل، اصلاح‌طلبان از عملکرد روحانی در ۴ سال نخست ریاست جمهوری راضی نبودند، چه به لحاظ

سیاسی و چه اخلاقی، موظف بودند که یا با یک نامزد مجزا از روحانی که کاملاً هویت اصلاح‌طلبانه داشت وارد عرصه رقابت می‌شدند، یا این که دیگر حمایت همه‌جانبه خود را مصروف روحانی نمی‌کردند. اما با وضعیت کنونی، همان کسانی در خوب و بد دولت دوازدهم شریک هستند که شعار «با روحانی تا ۱۴۰۰» را مطرح کردند.

براساس آنچه گفته شد اصلاح‌طلبان تا همین جا هم شریک عملکرد دولت حسن روحانی هستند و برگه قدیمی «اپوزیسیون‌نمایی» و «منزه‌نمایی» آن‌ها دیگر کارکرد خود را از دست داده است. کوبیدن دولت روحانی و انتقادات به نسبت تندی که این روزها، رسانه‌ها و شخصیت‌ها وابسته به اصلاحات نثار حسن روحانی می‌کنند، آن هم تنها دو ماه بعد از آن که تمام توان خود را مصروف انتخاب مجدد او نمودند، باعث آلزایمر سیاسی ملت ایران نمی‌شود، و این جریان سیاسی هم باید به سهم خود، در کنار روحانی، پاسخگوی عملکرد دولت باشد.